

Egyházközségi Levél

ALBERTFALVI SZENT MIHÁLY PLÉBÁNIA

XXXVII. évfolyam

2023. Karácsony

Ima

Mindenható Istenünk,
ragyogjon fel szívünkben
dicsőséged fénye,
hogy eltűnjön belőlünk
az éjszaka sötétsége,
és a világosság fiainak
találjon minket
hozzánk érkező Egyszülötted.

(Könyörgés a Római misekönyvben
Advent II. hét szombatján)

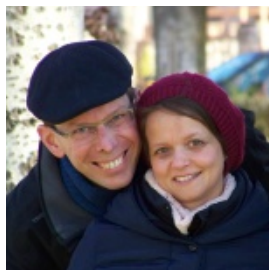
Beköszöntő

Advent első két hetében nagyon túlterheltnek éreztem magam. Egy levelező tagozatos felnőttképzésen veszek részt, melyen az összes tantárgy vizsgája egy december közepi hétvégére esett. Volt olyan nap, amelyen három vizsgám is volt. Ráadásul a felkészülés egybeesett a munkahelyi feladatok szokásos év végi zárásával és az újságszerkesztés határidejével is. Komoly szorongás lett úrrá rajtam.

Már régóta nem éltem át ilyen erős félelmet, meg is lepett a dolog. Hiába próbáltam győzködni magamat azzal, hogy hogyan retteghetek ennyire egy ilyen hétköznapi iskolai helyzettől? Sok embernek ennél jóval komolyabb nehézségei vannak, a szomszéd országban háború dúl – ehhez képest mi az én kis küzdelmem? De mindhiába: a gymorszorító érzés továbbra is a társam maradt.

Vannak helyzetek az életben, melyek kapcsán mindnyájan félelmet, aggodalmat élünk át, sokszor nem is racionális módon. Isten ismer minket, és pont ezért jött el közénk olyan módon, ami egyikünk számra sem ijesztő: egy újszülött kisbaba képében.

Azért jött, hogy fényt hozzon a sötétségeinkbe, és megszabadítson minden titkos félelminktől és aggodalmunktól.

Schwarzkopf Bálint és Orsi

Tartalom

A rászoruló Isten

Zoli atya

Karácsonyi ajándék

Molnár Cecília

Holywin

Isten igéjében lakozni

Szóts Miklós

Találkozás

Bene Lajos

A madarak ébredése

Medgyessy Ferenc

Egy férfi felemás cipőben

Medgyessy Ferenc

A kántor - 2. rész

Kiss István

Őszi tekergés

Schwarczkopf Bálint

S/EST

Gaál Bendegúz és Bauer Luca

Katalin-bál

Miks Imre

Mikulás-várás

Schwarczkopf Bálint

Életem lelkigyakorlata!

Adventi ifjúsági lelki nap

Labundy Dávid

- 37** **90-en együtt**
Schwarczkopf Bálint
- 38** **Lányok liturgikus szolgálata**
Schwarczkopf Orsolya
- 40** **Fű, fa, virág**
Kiss István
- 42** **Együtt**
Gaál Bendegúz
- 44** **Egy emlékezetes és lelkesítő tanári kirándulás**
Farkas Johanna
- 47** **Kirándulásaink**
Képes beszámoló a 815. IV. Béla király cserkészcsapat őszi kirándulásairól
Hamada Gabriella
- 52** **Az AKTK őszi hírei**
Kiss István
- 54** **Könyvajánló**
- 56** **Gyereksarok**
Schwarczkopf Orsolya
- 58** **Plébániánk programjai**

Egyházközi Levegő

Megjelenik:

évente négyszer: húsvétkor, Úrnapján, Szent Mihály napján (búcsúkor) és karácsonykor

Kiadja:

Albertfalvi Római Katolikus Egyházköztség
1116 Budapest, Bükköny u. 3.

Felelős kiadó:

Dr. Gábel Henrik plébános

Alapító szerkesztő:

Kiss Gábor

Szerkesztők:

Schwarczkopf Bálint és Orsi

Rovatvezetők:

Bene Lajos, Fejes Miklós, Gábel Henrik,
Kiss Gábor, Kiss István, Kovács-Rokolya
Boglárka, Makrai Ákos, Szakácsné Ujházy
Mária és Szóts Miklós

Lektorálás:

Magony-Biró Kata és Magony Andor

Fotók:

Tomka Ildikó, Ágh József, www.pixabay.com,
www.cathopic.com, www.unsplash.com,
Internet

Nyomdai munkálatok:

VAREG Nyomda Kft.

Elektronikus kiadás:

A www.albertfalviplEbania.hu weboldalon
Letöltés/Egyházközségi levelek menüpontjában található

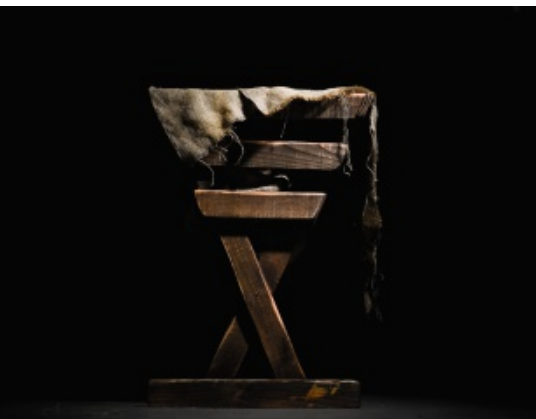
Következő lapszámunkba

2024. március 3-ig

várjuk írásaitokat az

egyhazi kozsegilevel@gmail.com
címre.

A rászoruló Isten

Tényleg meg kellett születnie az Istennek? Emberként? Csecsemőként? Sérülékenyként? Kisbabaként? Ráadásul nem is hétköznapi körülmények közé, hanem jászolba, barlangba, istállóba – igazából mindegy is, de nem házba, vagy épületbe. Nem egy olyan helyre, ahova a gyerekek születni szoktak. Nem oda, ahol minden rendelkezésre áll és ahol minden kész arra, hogy végre megjöjjön, már ki van készítve a rózsaszín kisgyerek ruha, hogyha lány lesz, vagy a kék, hogyha fiú...

Tényleg meg kellett születnie az Istennek rászorulóként? A mindenható Istennek *rászorulóként!* Rászorult az édesanyjára, a nevelőapjára, Józsefre, a pásztoroknak az adományára, arra a kis sajtra, tejre – még ha nem is ő ette meg –, az állatoknak a melegére,

a gondoskodó figyelemre. Meg kellett, hogy látogassák a királyok. Később ruházni, nevelni, tanítani kellett. Ugyanúgy járta ő is az iskolát – ha nem is ugyanabban a rendszerben – mint mi. József mellett mesterséget tanult, oda kellett figyelni rá, hogy hova megy, mit eszik, mi lesz belőle... Követni kellett a lépkeit! Rászoruló volt az Isten oly sokáig!

Gyermek? Kisgyermek? Kiskamasz? Kamasz? Tinédzser? Igen! Miért? A képet akarom átformálni Jézusról! A képet, ami egy túlzott kép lehet bened, és amit ő pont ezzel akart kiküszöbölni.

Mert most is rászorul.

„A mindenható Isten rám szorul?!” – kérdezhetnél vissza újra. Hajjaj, de még mennyire! Mert ha akkor kisgyermek ember – aki még most is persze –, akkor a mai világban kicso-da? A mai világban hogyan? Most, itt 2023 végén miképpen? Hát nézzük a tényeket! Nézzük meg azt, ahogy mi, katolikus keresztények találkozunk vele! Legszemélyesebben az Oltáriszentségben a kenyér és a bor színe alatt. Étél. Bár táplálék, de sérülékeny. Hogyan szorul akkor énreám? Minden tevékenysége, a tevékenységeinek a legeslegnagyobb része szinte

bennem és bennetek megy végbe, akik hordozzátok. Általunk IS él! De leginkább általunk dolgozik! Rád szorul az Isten, rád szorul Jézus! Mindenható és valóságos, de a jelenlétét rajtunk keresztül, bennünk viszi végbe és – ahogy szoktuk hallani a példázatot: Krisztus titokzatos teste, a tagjai, a karja, a tudásunk, képességeink, a figyelmünk – az szinte kisugárzik. *Őáltala, Ővele, és Őbenne* szintén a szentmise szövegéből ismert módon! Ez az életünk!

Azé is, aki nem hisz? Természetesen. Azé is, aki nem vallásos? Igen! Ilyen szempontból nem válogat! Senkit sem „tesz ki”, nem mondja azt, hogy én hozzád nem megyek, én általad nem hatok, általad nem létezek. Nincs ilyen! Megváltottak! Megváltottak mind az emberek!!!

És akkor hogyan tovább? Amikor Jézusra gondolok – talán vagytok így ezzel ti is –, sokszor a nagy mindenható, mindentudó erőt látom, aki engem táplál, növel, szeret, éltet. Ezek mind igazak, de ez valahogy a résszemmé válik, miközben szemlélem. Kapok belőle talentumot, minát, küldetést, feladatot, eszet, érzéket, szemléletet, hitet, kitartást. Olyan leszek, mint Ő, ahogyan nézem Őt, és így megyek Vele tovább. Ha ez az Istennek a rászorultsága, akkor azt küldetésnek is hívhatom. Használni akar velem! Igen! De nem rabszolgaként, vagy szolgaként, vagy szolgáló-

ként, hanem barátként, sőt testvérként! Olyan testvérként, akivel egy a vérünk. Mint az ikrek! Krisztus iker-testvére lettem! De afféle bensőséges ikertestvére... Bár két személy maradtunk, de egymás által élünk és ezt Ő sokkal jobban tudja... Most már talán világosabb ez a kisbabalét, ez a gyermeki lét, ez a kiskamasz lét, ez a fiatal felnőtt lét és érett felnőtt létállapot, amelyeken Ő is keresztül megy. Ő is eszik, Ő is iszik és alszik, miközben itt volt a földön, ezt természetesen mind megtette, de most valahogy általad, a mindennapjaidban. És ez a „valahogy”, ez egész konkrét, csak nem akarom megnevezni, mert nagyon bensőségesen személyes. Olyan, amilyen Te vagy, és nem is tud, és nem is akar más lenni!

Isten kinőtte magát a betlehemi jászolból! Kinőtte magát és mindenkibe odaköltözött, hogy rászorultságában, vagy, ahogy az előbb fogalmaztuk már, küldetés-adásában, barátságában és testvériségében kihasson az egész világmindenségre életünk úgynevezett végéig, a halálig, és azon is túl, Vele együtt feltámadva az örökévalóságban, hogy Vele mindörökké élni akarjunk, és ezt vágyjuk.

Értitek már? A rászorultságán keresztül, a piciségén keresztül adja nekünk az istenségét! Minden embernek! Most és mindörökké! Amen.

Zoli atya

Karácsonyi ajándék

Milyen sokat gondolkodunk azon, hogy mivel lepjük meg szeretteinket, még mi, azok a hívek is, akik megéljük a hitünket. Már ősszel az foglalkoztat, hogy mit ajándékozzunk! Hétről hétre szentmisén veszünk részt, tehát Jézus is része az életünknek, de mégsem Őt ültetjük az asztalfőre...

Meghívjuk, hogy ünnepeljen velünk, de nem Ő lesz az ünnepelt, csak egy vendég a többi közül.

Pedig ez az Ő ünnepe, születésnapja van! Mégsem Őt ajándékozzuk meg, hanem csak részese lehet a mi ünnepünknek. Meghívjuk az asztalunkhoz, ott van velünk, közöttünk, örülünk Neki, még énekkel is kifejezzük

mindezt, de a hétköznapjainknak már nem válik részesévé...

Nem csak vasárnap járna neki az „úriszoba”, ahol szenteste után szépen megvendégljük, másnap még reggelit is szervírozunk a számára, de már finoman jelezzük, hogy szívesen csomagolunk neki az útra is... Nem öröklakást vesz otthonainkban, csak azt engedjük meg, hogy néhány napra kibéreljen egy szobácskát. A legfontosabb eseményeinkre meghívjuk, de a hétköznapjainknak egyre ritkábban a részese...

Ezért tudott Jézus születésének az ünnepe a „szeretet ünnepévé” válni, amely elnevezést még napjainkban is gyakran használjuk, miközben lel-

künket azzal nyugtatjuk, hogy ha részt veszünk az éjféli szentmisén, akkor mi igazán Jézusnak tetszően ünneplünk.

Hisz' az éjféli szentmise olyan gyönyörűséges, annak még az is részese akar lenni, aki nem rendszeresen vendége az agapénak, csak azért, mert ez egy szép szokás! Ilyenkor sohan nem jönnek az Úr asztalához, tele a templom, de az áldozásban nem mindenki részesül, mert csak úgy kívánnak részt venni, mint egy külső megfigyelő, aki megtekint egy szép előadást! Ezen a napon tömve vannak a templomok.

Helyezzük Jézus Krisztust a főhelyre, ne csak az otthonainkban, hanem szívünkben-lelkünkben is, mert Átla észrevétlenül rendezettebbé válik életünk. Jézus Krisztus legyen az Ajándék! Ünnepeljük azt, hogy megajándékozott bennünket Önmagával és egymással. Mindannyian az Ő szeretetéből létezünk, ne felejtjük el a Teremtőt, aki minden mindenben! Legértékesebb karácsonyi ajándé-

kunk Jézus Krisztus legyen, akinek az asztalfőn terítünk meg az év 365 napján!

Ha az iránytűnk jó irányba, az Úr felé mutat, akkor, még ha olykor meg is szédül az a mutató és össze-vissza kering, meg fogja találni és beáll a helyes irányba, amely Őhozzá, a helyes útra terel, és amennyiben ott megmaradunk, onnan egyenessé válhat az út a végső cél, az üdvösség felé. Szeretteinkben ne csak egymás, hanem Jézus arcát is lássuk meg! Mindannyiunkat Ő alkotott. A hitünk megélésével tudjuk a hálánkat és szeretetünket kifejezni Urunknak, hogy értünk is megszületett vállalva mindazt, amit Ő a rövid földi élete során bűneinkért elszenvedett.

Jézus Krisztusnak semmi sem értékesebb, mint a mi üdvösségünk. Ne vegyük ezt természetesnek és az Ő születésnapján ünnepeljünk azzal, hogy csak másodikká leszünk a sorban...

Karácsonyunkat az asztalfőn helyet foglaló Jézus Krisztus áldja meg!

Molnár Cecília

Holywin

Mindenszentek ünnepének előestéjétől az ünnepnap hajnaláig tartó, 12 órás dicsőítés volt Albertfalván immár hagyományosan, az Új Szív Közösség szervezésében. A Holywin (Szent győzelem) nevű rendezvény célja, hogy Halloween helyett a Szent, azaz Isten felé fordítsa a szíveket ezen az éjszakán. Az eseményen készült képek mellett a résztvevők tanúságtételeiből adunk most közre néhányat. Aki az összes tanúságtételre kíváncsi, a www.albertfalviplebania.hu honlap Cikkek menüpontja alatt találhatja meg őket.

Sokat jelentett, hogy ott lehettem. Sok év után gyóntam, egészen hirtelen felindulásból és utána szinte lebegtem. Rég láttam ilyen szépnek a világot. Hála. Ott maradtam hajnalig dicsőíteni az Urat. Hálával telt szívvel és komoly elhatározásokkal mentem el. Leteszem a cigit és a családommal rendezem a kapcsolatom. Rég nem beszélek velük, mert eddig nem volt még a gondolathoz sem erőm. Most lesz!

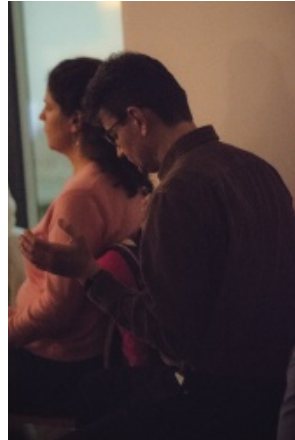
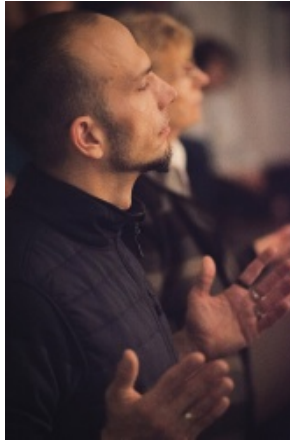
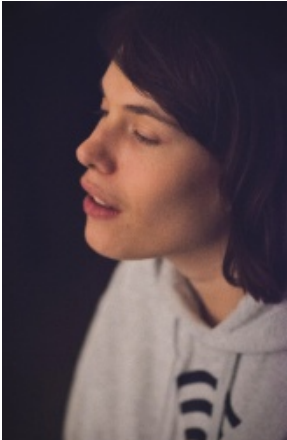
József

Azt érzem, hogy nagyon fontos volt a dicsőítés Mindenszentek előestéjén. Ez tényleg „dicsőség az Úrnak”. Személyesen is érzem, ahogy újranyíltak bennem kegyelmi csatornák.

László

Nagyon meghatóan szép volt. Mise, tanúságtételek, szentségimádás. A 18-as mise után 22 óráig voltam ott, és hajnali 5-kor visszamentem. Még akkor is sokan voltak.

Dóra

Isten igéjében lakozni

24 And Jesus answered and said to them, "I will ask you one thing: from whom do these things, which I do, come?"

25 "The baptism of John was from heaven, source, from heaven or from men?" And they began reasoning among themselves, saying, "If we say, 'From heaven,' He will say to us, 'Then why did you not believe him?'"

26 "But if we say, 'From men,' we fear the multitude; for they all hold John to be a prophet."

27 And answering Jesus, they said, "We do not know." He also said to them, "Neither will I tell you by what authority I do these things."

Parable of the Two Sons

28 "But what do you think?" A man had two sons, and he came to the first and said, "Son, go work today in the vineyard."

29 "And he answered and said, 'I will, sir,' and he did not go.

30 "And he came to the second and said, 'Son, go work today in the vineyard.' But he answered and said, 'I will, sir,' and he did not go.

43 "Therefore I say to you, the kingdom of God will be taken away from you and given to a nation producing the fruit."

44 "And he who falls on this stone will be broken to pieces, but on whomsoever it will scatter him like dust."

45 And when the chief priests and Pharisees heard the parables, they said that he was speaking against them.

46 And when they sought to kill him, they feared the multitude, because they said that he was a prophet.

16 And they went along with him, and when they saw that the way of God is not in you, you are not in it. Tell us, it is lawful not?"

18 But he said, "What are you crying?"

19 "Shame tax."

Olvastam a Vigília 2022/3-as számát, ebben találtam Eberhard Jünger prédikációját. Legszívesebben az egészet ide másolnám, de legalább kivonatolom. Így csak ízelítőt adhatok belőle. Remélem, elolvassátok a neten (vigilia.hu).

Köszönjük, Urunk, hogy nem vagy néma Isten, hanem beszélsz velünk. Köszönjük, hogy nem vagy rejtett Isten, hanem emberként voltál jelen köztünk, emberek között, és köztünk is akarsz maradni. (...) Kérjük téled, add meg nekünk a Lelket, aki újjáalkot mindent, hogy új füllel tudjuk hallgatni, amit igéd el akar mondani, új szemmel lássuk, mit kell tennünk, s újra eléd tárjuk, ami foglalkoztat minket. Urunk, meghallgattál minket. Most hát szólj hozzánk. Ámen.

„Így szólt akkor Jézus azokhoz a zsidókhoz, akik hittek benne: Ha ti megtartjátok az én igémet, valóban tanítványaim vagytok, megismeritek az igazságot, és az igazság megszabadít titeket. Ők ezt kérdezték tőle: Ábrahám utódai vagyunk, és soha nem voltunk szolgái senkinek. Hogyan mondhatod hát: Szabadok lesztek? Jézus így válaszolt nekik: Bizony, bizony mondom nektek, hogy aki bűnt cselekszik, az a bűn szolgája. A szolga pedig nem marad a házban örökre: a fiú marad ott örökre. (Jn 8, 31-35)”

Vannak szavak, kedves gyülekezet, amelyekben otthon lehet az ember. Menedéket lehet találni az ilyen szavakban, ugyanúgy, ahogyan viharban menedéket lehet keresni a tető oltalma alatt. Vannak szavak, amelyek megvédenek minket. Szabályosan be lehet költözni az ilyen szavakba. Ma ezekről a szavakról fogok beszélni. A mai szöveg ugyanis arra hív minket, hogy szállást vegyünk Jézus szavaiban. Ekkor, hallhatjuk, valóban a tanítványai leszünk, valóban Jézus Krisztus egyházát alkotjuk. És megismerjük az igazságot. Az igazság pedig szabaddá tesz minket.

Figyelmeztet arra, hogy az igazság és a szabadság csak együtt üdvözít. Akik a szabadságot az igazság elhanyagolásával követelik, vagy az igazságot a szabadság elfojtásával védelmezik, tévúton járnak.

Jézus azonban örömteli igazságról beszél. Hiszen meg kell maradnunk ebben az igazságban.

Felveti a kérdést: hogyan lehet megmaradni egy szóban? Vannak szavak, amelyek megragadnak bennünk, például a dicséret; a gyalázkodások pedig rabul ejthetnek. Vannak jótékony szavak is, amelyek magukhoz kötnek.

Jézus szavai mindenki számára lakóhelyül akarnak szolgálni. E lakóhelyen pedig Isten jóindulatával találkozunk. És megtudjuk, mi mindent tesz Isten azért, hogy meggyőzzön minket jóindulatáról. Mert emberi szavakban vesz lakást magának, hogy emberi szavakban találkozzon és maradjon velünk. Aki Jézus szavában marad, annak Istennel közös lakóhelye lesz.

Csakhogy ezen a lakóhelyen, kedves gyülekezet, Isten az úr a házban. (...) Szívesen maradunk-e ott, ahol másvalaki az úr a házban, akár a tulajdon Atyánk? (...)

Mindig az atyai házban maradni – a fiak mai nemzedéke számára ez inkább azért az ellentéte a szabadságnak. (...)

Őszintén fel kell tennünk magunknak a kérdést, kedves gyülekezet, hogy nem így viszonyulunk-e mi magunk is Istenhez, az Atyánkhoz. (...)

Szabadok akarunk lenni, kedves gyülekezet, de nem vagyunk. Ám szabaddá kell válnunk.

Ahol Isten az úr, ott nincsenek szolgák, Isten életünk urává tesz minket. És csak így tanuljuk meg, mit jelent egyáltalán szabad úrnak lenni. Mert ebben különbözik Isten, az Úr minden más földi úrtól: ahol az emberek az urak, ott más emberek mindig szolgák lesznek. És ha még valaki csupán önmaga ura szeretne lenni óhatatlanul önmaga szolgája lesz. (...) Aki engedi, kedves gyülekezet, hogy Isten legyen az úr, abból sosem lesz alattvaló.

Ahol ugyanis Isten az úr a házban, ott a szeretet uralkodik, amely az önmagán uralkodó és ezért önmaga hálójába gabalyodó embert szabaddá teszi attól, hogy vég nélkül csak önmagával foglalkozzon. Aki csak önmagát akarja, önmaga szolgája lesz, aki ugyanis bűnt követ el, szolgája a bűnnek. Ahol Isten az úr, ott kedvet kapunk ahhoz, hogy már ne csak vég nélkül önmagunkkal foglalkozunk, amitől elveszítjük a szabadságunkat. Ahol a szeretet ural- kodik, ott az ember mindig valaki másnál van. És az ember csak akkor szabad önmagától, ha teljes lényével valaki másnál van: csak ekkor lehet önmaga szabad ura.

Ahol Isten szeretete uralkodik, ott az ember valaki teljesen másnál van, ott az egészen más Isten az embernél van. És akkor az ember megtanulja Istentől, hogyan lehet szabad úr. Úgy lehet szabad úr, hogy lemond arról, hogy zsarnok legyen – akár mások, akár önmaga zsarnoka. Akinek közös lakóhelye van Istennel, kedves gyülekezet, csak az kezd egyáltalán élete ura és építőmestere lenni.

Isten szeretete, amely mindig vele van, rányitja a szemét a megfelelő építőanyagra. És Isten szeretete rozoga és girbegurba élettereiben is örömet fogja lelteni. Valamennyi jól beilleszthető Isten és az ember közös lakóhelyébe. Atyám házában, mondja Jézus, sok lakás van. Ámen.

Szóts Miklós

Eberhard Jüngel (1934-2021)

Evangélikus lelkész, teológus, a vallásfilozófia és a rendszeres teológia professzora volt.

Nem vallásos családban nőtt fel a második világháború után Kelet-Németországhoz csatolt Magdeburgban. Szüleit és egész környezetét megdöbbentette, amikor eldöntötte, hogy teológus és lelkész

akar lenni. A kommunista diktatúrában számára a templom volt az egyetlen hely, ahol az igazságot kimondhatta és követhette.

1957-ben illegálisan Svájcba távozott egy évre, ahol folytatta tanulmányait, amelyeket 1960-ban fejezett be. Doktori disszertációjában a páli megigazulást és a jézusi igehirdetést hasonlította össze. Doktorálása után Kelet-Berlinben tanított, majd 1969-ben elhagyva az NDK-t a Tübingeni Egyetemen helyezkedett el, ahol olyan nagy teológusok lettek a munkatársai és barátai, mint Jürgen Moltman, Hans Küng, vagy Joseph Ratzinger (a későbbi XVI. Benedek pápa).

A keresztény teológia leglényegesebb pontjának a Jézus Krisztusba vetett hit általi megigazulást tartotta, ezen belül is az abban való hitet, hogy a bűnös megigazulhat.

Eberhard Jüngen rendkívül mély és modern gondolkodó. Hadd idézzünk Orosz Gábor Viktornak a Vigiliában megjelent ismertetésének kezdetéből::

„Eberhard Jüngen, más teológusokhoz alig mérhető hangsúllyal, Isten adventjét állítja teológiai gondolkodásának középpontjába. Isten érkezik, ezért beszélni és gondolkodni kell róla. (...) Mert aki megfontolásra méltó misztériumként önmagáért érdekes, az a hozzánk érkező Isten.”

Találkozás

A Don Bosco iskola Erzsébet-Katalin-bált szervez minden évben, amelyen tartós ételmiszer adományt is gyűjtenek a Karitászt javára – melyet ezúton is hálásan megköszönünk. Idén is megtartották az eseményt, a hírek és a Facebook képei szerint fergeteges buli volt. Utána való héten jelezte nekem Dóri a plébánia irodából, hogy hozták az adományokat, ott vannak a dobozok a plébánián. Délután odamentünk a fiámmal, hogy átvigyük az ételmiszerket a templomba.

Ahogy hoztuk a dobozokat, két embert láttunk a templom előtt: egy fiatalembert, aki rendszeresen részt vesz a péntek reggeli ételosztásokon,

valamint egy nénit sok szatyorral. Nem mentek sehova, ott álldogáltak a hirdetőtábla előtt. Ahogy közeledtünk, azt láttuk, hogy kifejezetten ránk várnak mosolyogva. Megálltam előttük. Mondtam, hogy kaptunk adományt, kérdeztem, hogy kérnek-e belőle. Köszönettel elfogadták, még csokit is kértek. Kérdeztem tőlük: Miért jöttek? Ki hívta őket? Miért vannak itt? Nagyon örülök, hogy találkoztunk, de nem volt megbeszélve, sőt még én sem tudtam korábban, hogy itt leszek. Hogy történt mindez? Ők továbbra is mosolyogva csak ennyit mondtak: „Nem tudjuk. Így alakult.” Majd sarkon fordultak és elmentek.

Bene Lajos

Szeretnél jobban megismerkedni
közösségünkkel?

Mély lelki programokra vágysz?

Rég voltál egy igazán jó buliban?

Várunk közösségünk következő programjain!

- ➔ Gyerekfarsang: január 27.
- ➔ Felnőttek farsangi bálja: február 3.
- ➔ Nagyböjti lelkigyakorlat: március 2.
- ➔ Házaspárok lelkigyakorlata: április 26-28.

Részletek a templomi hirdetésekben és honlapunkon:
www.albertfalviplebania.hu.

A madarak ébredése

Hirtelen felébredt. Felült, kezébe temette arcát. Gondolatai élenken cikáztak. Valamit álmódott; mit is? Zúgott a feje. Kibotorkált a fürdőszobába, majd indult vissza aludni. Közben kipillantott az ablakon. Az ég sötét volt, de keleten már szürkült. Pitymallott. Ekkor jutott eszébe az emlék.

Még gyermek volt, alig tízéves, mikor egy falusi nyaralás során nagyapja, egy ehhez hasonló hajnalon felkeltette, ahogy megbeszélték. Hogy menének megnézni a madarak ébredését. *Megnézni!* – így mondta.

Ez izgatta gyermeki fantáziáját, s beleegezett a korai ébresztőbe. Álmosan rángatta magára a melegítőt, úgy, pizsamára. Hiszen ha visszajönnék, úgyis visszafekszik. Hisz ki szeret ilyenkor fenn lenni? Nagyapja csak állt hosszú bőrkabátjában, kálappal a fején, s halkán nógatta; siesen már, a madarak nem várnak, elszalasztjuk, ha nem iparkodunk! Így aztán sietett, bár szempillái igen nehezek voltak még, s a csípős, hideg levegő se nagyon ébresztette fel. Csak slattyogott a nagykabát után, befűzetlen tornacipőjében. Az öreg, érdes kéz határozottan fogta és húzta őt. Az erdő felé mentek. Még sötét volt.

A magasles alig 5-10 perc séta itt a földúton, nincs messze. Ismerte a járást.

Ő ment fel elsőnek, nagyapja letről óvta. Keleten halványult már az ég, kezdtek kibontakozni a fák az éjszaka takarójából. Nagyapja melléje ült, s hogy ne fázzon, ráterítette hosszú bőrkabátja egyik szárnyát. Jólesett a nehéz kabát, s a szeretet melege.

– *Figyelj! Mindjárt kezdődik! Egy pillanat az egész! Megszólal majd az első madár, aztán a második, s egy perc se telik bele, felébreszti a többi. Egyik pillanatról a másikra, felébred az erdő! Ha odafigyelsz, még azt is meghallod, ahogy az erdő nyújtózkodik!* – ránézett, s gyermeki lelke megérezte, milyen fontos neki ez a pillanat.

Csöndben várakoztak. Múltak a percek, s közben erőt vett rajta a fáradtság; elszenderedett a nagyapaszagú kabát melegében...

Mikor felriadt, már javában csivített, kárált az erdő. Bizony, már felébredtek a madarak. Hogy kiáltoztak!

– *No, mit szólsz? Ugye, szép volt?* – kérdezte az Öreg, csillogó szemekkel.

– *Igen* – füllentette –, *tényleg nagyon szép volt!*

Nem merte bevallani, hogy átaludta a nagy pillanatot.

– *Örülök, hogy kijöttünk!* – ölelte meg nagyapja szeretetteljesen.

Lehunyta a szemét. Égette a szívét a hazugság.

Csak állt az ablaknál, s hallgatta a hajnalt. Azóta sok-sok év telt el. Azóta sokszor meghallgatta a madarak ébredését.

S ha lehunyta a szemét, érezte a nagykabátot a hátán, nagyapja testének melegét. Legkedvesebb emléke. Ennyi maradt az ő drága nagyapjából; egy madárhangoktól hangos, jó szagú emlék.

Medgyessy Ferenc

Egy férfi felemás cipőben

A lig volt hallható, ahogy a bim-bam csengő megszólalt. János is csak azért hallotta, mert lejött épp az emeletről, hogy felvigyen néhány doboz sört a vendégeknek. Karácsony este volt, a nővére a kedvükért utazott 80 km-t, hogy együtt legyen a család, mint rég.

Kínézett a bejárati ajtó ablakán, ahonnan a kertkapura látott. Egy szürke alak állt ott, formára ismerős. „Nem az a koldus, aki a templomnál szokott kéregetni?” – gondolta, míg a hátára dobta a kabátját. Kiment.

– *Tudna egy kis kenyeret adni? Ne haragudjon, hogy most zavarom...* – mondta a szürke hang. János ránézett. A keskeny arc mélyén értelmes szemek, ápolatlan haj. Nem borotválkozott napok óta. Szánalmas volt a szakadtkarú pufikabátban, a lengőszárú nadrágban. Az egyik cipője barna volt, a másik valami sportcipő.

– *Mindjárt hozok valamit, várjon meg!* – szólott János, s bement. Jól esett neki a fűtött előszoba melege. Kenyeret vágott, s mellé tett egy doboz sajtot. Meg egy almalevet; elvégre karácsony van!

Ahogy kilépett a házból, elszégyellte magát. „*Elvégre karácsony van...*” – visszhangzottak agyában saját szavai, s a szatyorban a karácsonyi almálé. Átsuhant rajta egy gondolat.

– *Nézzé, hoztam ezt-azt. De van egy ötletem, ha elfogadja a feltételeimet.*

A szürke szempár ránézett. Fáradt volt és kérdő.

– *Beengedem a lakásba. Vendégek vannak. Ezért így nem jöhet be. Adok másik ruhát, ezeket meg kidobjuk. Lezuhanyozik, megborotválkozik, haját mos. – Elfogadja ezeket a feltételeket?*

A férfi csak nézett. Aztán lassan bólintott.

János kinyitotta a kertkaput, s a negyvenöt-ötven év körüli ember belépett a kertbe. Közelről megcsapta Jánost az ápolatlanok erős szaga. Elfintorodott.

– *Aztán jól viselje magát! Erre megyünk, kövessen!*

A családi ház túloldalán volt egy kis tároló, egy helyiség zuhanyozóval, közvetlenül a kertből nyílt. Nyáron jól esett letusolni a nagy melegben. Most a locsoló-cső és egyéb, kerti dolgok voltak benn.

– *Nézze, itt egy kukás zacskó, ebbe tegye a ruháit! Van benn melegvíz, szappan. Én ide hozok törülközőt, friss ruhákat, erre a kerti székre. Csak kinyúl és be-emeli, amikor kész van. Ha éhes – a szatyorban van ennivaló...*

János otthagyta a koldust. Bement a házba, s a szekrényéből elkezdte előszedni a ruhákat. Az egyik ingét, ami már neki szűk volt, meg egy meleg zoknit, amit csak kirándulásokkor vett fel. Az öltönyei előtt megállt. Vívódott. Végül kivette egykori, gimnáziumi öltönyét. Emlék. De hát úgys kinőtte! Megpocakosodott azóta.

– *Mit csinálsz te itt? – nyitott be Hilda, a felesége. – A vendégek keresnek már!*

János ránézett. Mit is mondjon?

– *Emlékszel a koldusra, aki a templom előtt szokott állni? Adtam neki ennivalót és... És beengedtem. A kerti zuhanyozóban hagytam, fürdik.*

Egy pillanatra megállt a levegő. János nem tudta, mire számíton.

– *Bolond vagy!* – mondta Hilda és otthagyta. De mégis; gyengéd volt a hangja.

János kivitte a ruhákat és a székre tette, közel a zuhanyajtóhoz. Talált egy bontatlan borotvát, s a fújós borotvahabot is mellétette. Egy bontatlan fogkefe, fogkrém, sampon. És a fia cipője, amit múltkor kitett a kukára, mert kiment a divatból. Visszament a melegbe, s néha-néha kinézett. Látta, ahogy a holmik eltűnnek, s bekerülnek a kis fürdőszobába.

Majd egy óra múlva végül kilépett a férfi. János meglátta, kiment hozzá. „*Így már egész emberforma!*” – gondolta, ahogy ránézett. A szürke szempár jólesően csillogott, hálásan nézett rá.

– *Köszönöm.* – mondta.

– *Hogy hívják? Azt ígértem, behívom. Mi a foglalkozása?*

A férfi nem szólt. Csak remegett az ajka, s révülten a semmibe nézett.

– *Jól van? Hogy hívják, azt kérdeztem.*

– *Archimédesz.*

– *Hogyan?*

– *Archimédesz mondta. „Adjatok egy fix pontot, s kimozdítom helyéről a világot.”*

– *De... ez hogy jön ide?*

– *Archimédesz mondta.*

– *Na jó; hideg van. Jöjjön be. Nem értem magam, miért csinálom ezt, de ha már belekezdünk... Azt mondom majd, hogy az unokatestvérem, s messziről jött, jó lesz?*

Bementek. A melegben kipirosodott az arca. Felmentek az emeletre, zsbongás, a gyerekek játszottak, s ott állt a karácsonyfa. Hilda épp János nővérével beszélgetett, de amikor észrevette őket, odajött.

– *Isten hozta! Megkínálhatom egy kis kaláccsal, kakaóval? De sör is van! Jöjjön, bemutatom a vendégeknek.* – mosolygott rá.

János gyomra kicsit felengedett. Hilda megmentette a helyzetet. Nagyon hálás volt neki, nagyszerű asszony!

Az este szépen telt. Barátjukat Hilda leültette az asztalhoz, vitt neki ételt. Később János leült mellé.

– *Hogy van?*

Hálásan nézett a szürke szemeivel, de nem szólt.

– *Miért mondta, hogy Archimédesznek hívják? Mi maga, filozófus? Vagy tanár-ember? S hogy volt az a fix pont?*

– *„Adjatok egy fix pontot, s kimozdítom helyéről a világot.”*

– *De hogy jön ez ide? Mit jelent?*

Csak mosolygott. Nem volt túl beszédes.

Éjfélkor a család fele elment az éjféli misére. János a nővérével maradt, mert megfájdult a feje. Hilda még odasúgta, mielőtt elmentek, hogy megágyazott a kisszobában, itt maradhat a barátjuk.

Másnap reggel János későn ébredt. Rég aludt ilyen jól. Hilda már fenn volt, a konyhában tevékenykedett.

– Áldott karácsonyt, drágám! Az emberünk? Hol van?

– Neked is, szívem! – Elment.

– Ilyen korán?

– Hát, nem mindenki olyan álomszuszék, mint egyesek! – mosolygott Hilda – Odaadtam neki a fiunk tavalyi kabátját, amit kinőtt. Pont jó volt neki!

– De hát el se köszönt! – méltatlankodott János.

– Írt neked. Azt mondta, benn hagyta az ágyon.

János bement a kisszobába. Az ágynemű lehúzva, összehajtogatva. Rajta egy papír, s az üzenet:

„A fix pont Jézus Krisztus.
Tegnap visszakaptam a hitemet.
Köszönöm.
A.”

János nézte a papírt. Vajon kit takar ez az „A.”? Sokáig gondolkozott, s közben valami jóleső melegséget érzett – ott belül.

Medgyessy Ferenc

” Derüljön ránk a mi Urunk,
Istenünk fényessége,
kezünk munkáját erősítsd meg,
és áldd meg kezünk munkáját!”
(90. zsoltár, részlet)

A kántor - 2. rész

A templomunk orgonájáról szóló cikk folytatásaként dr. Szabó Andrást is kérdéseimmel bombáztam. Szerettem volna egy kicsit közelebb hozni András személyét mindannyiunkhoz. Kíváncsi voltam arra is, hogy ő miként vélekedik öreg orgonánkról..

Kérlek, mondj pár gondolatot Kalbertfalvi kötődésedről, családodról, esetleg felmenőidről, zenei tanulmányaidról!

A családi életünk, programjaink mondhatni az albertfalvai templom körül zajlanak immár több mint 30 éve. Feleségem (Kitty) gyermekkorától a Szent Mihály-templomba jár, és ismeretségünk előtt én is megfordultam itt Keglevich atya nagy szervező tevékenysége hatására. Talán elsőként a Szent Erzsébet legendájában itt debütáltam, mint éneket vezető apát... Annak idején sok fiú volt a bazilikai közösségben, ahová tartoztam, és az „alfások” között meg sok lány. Ebből fakadóan Kegló megálmodta a

későbbi házaspárokat, de csak nekünk sikerült egy erdélyi caritas akció kapcsán találkozni és mélyen, bizalommal egymás szemébe nézni... Gyermkeink keresztlőjének helyszínéül is a számunkra kedves, hitünkben erősséget adó szent helyeket választottunk: a bazilikát, Albertfalvát és Makkosmáriát. Remélem, gyermekeimnek is hitet fakasztóak és tovább virágzóak lesznek ezek a helyszínek. Az unokák keresztlő helyszínei között is remélem, hogy helyet kap templomunk, és úgy érzem, Szent Mihály védelmez és segít majd bennünket egy szép márciusi napon, amikor a negyedik unokánkat is megláthatjuk és büszkén megmutathatjuk a közösségnek!

A fogalmak alkotása és a zene művelése nem a miénk – vallja Martin Buber – mi csak kölcsön kaptuk ezeket a képességeket a Jóistentől.

Édesapám zongorán és tangóharmonikán játszott, és lelki szemeim előtt megjelenik egy rég őrzött fotó, amin zenekart alakított a Szabó család, nagyapám, a sógorok és édesapám, és együtt örömmel néztek. Édesanyám hegedűn játszott, neki zenekari élmények is jutottak, például Kacsóh Pongrác János Vitézében szólózott.

Örülök, hogy ezek a gyökerek meg-
eredtek bennem, és hálát adok, hogy
fontosnak tartották a szüleim a zenei
oktatásomat. Zongora és orgona sza-
kon folytattam tanulmányokat, majd
ének-zene szakon diplomáztam. Élet-
re szóló barátság szövődött közöt-
tünk Baróti István karnagy és orgona
tanárossal. A bazilika káplánja, Al-
berti Árpád Kodály növendék volt,
akinek a görög műveltségű mester
életre szóló *dünamiszt** kívánt az
egyházban való zenei és papi szolgál-
latra. Ezt a dünamiszt sugározta ne-
künk is Árpád atya, a gregorián, a
spirituálé, a Bach korálok és a népdá-
lok terén.

15 évesen beültetett a kápolna Rieger
orgonájához, hogy a hálaadásokon is
énekeljünk, mert aki énekel, kétsze-
resen imádkozik – vallotta. Ott ra-
gadtam örökre, belém ivódott az
ének, az orgona hangja, a különféle
hangszerek minőségi megszólalása.
Megadatott, hogy kamarazenei szol-
gálatot is elláthattam miséken, eskü-
vőkön, temetéseken András Mihály,
András Tamás és András Mátyás he-
gedűművészekkel, és Duba Szilvia
ének előadóművésszel (a rólunk ké-
szült kép is már 20 éves, ami jelzi e
régibb barátság tartósságát). A temp-
lom sok alkalmat adott arra is, hogy
neves művészeket, kórusokat kísér-
hessek...

* dünamisz (ógörög) = a zenei hangzás egyik összetevője, a zenei hangerősség mértéke.

Feleségemmel a gyermekeink zenei nevelését is fontosnak tartottuk. A Weiner Leó Zeneiskola zongora és orgona szakát, és a kántorképző tanfolyamát itt végezhettem el Zsombor fiam. Domi fiam hegedű szakot kezdett, majd az énekes iskolát végezte el, Csenge lányom pedig hegedű és zongora szakon is végzett. Boldog lehetek, mert mindegyik gyermekemnek van köze a zenéhez.

Milyen hangszereken játszol még? Melyik a kedvenced?

Azt hiszem, az eddigi beszélgetésünkől már kiderült, hogy az orgona a kedvenc hangszerem, de játszottam zongorán, gitáron és hegedűn is, és furulyát is oktattam kisdíákoknak...

Sok templomban vállaltam nyári helyettesítést, mert a kántor kollégáknak is jár a szabadság, közben megismerhettem Budapest és környéke orgonáit. Érdekességképpen említem, hogy jó 30 éve még a kelenföldi sípos orgona, vagy a budafoki felújítás előtti orgona is megszólalhatott a kezeim között.

Az albertfalvai orgonát 20 évvel ezelőtt ismertem meg, még Verbényi atya plébánossága alatt. Nagyon jól esett, mikor egy szolgálatom alatt megdicsérte énekemet, mely a hamis hangú orgona fölé lett intonálva a helyes hangmagasságban.

Milyen a viszonyod a templomunk orgonájával? Mennyire látod kritikusnak a helyzetét?

Az albertfalvai orgonánk bemutatása több misét is megérne, vagy jó lenne, ha több misét még megérne... de a „mostoha körülmények” között az állapot egyre romlik. A plébánia jelentős kiadásai között szerepel az esetenkénti gyors javítások és a hangolások sora, ami csak tűzoltásra elég, a sípos orgonák 10 évente szükséges tisztítását azonban jó ideje megspóroltuk...

Miért jutottunk el idáig? Több ok között említeném az orgona motor külső levegőellátását. Ez azt jelenti, hogy a téli fagyos levegő és a nyári száraz meleg befújása szinte kültéri orgonahasználatot eredményez, keményedik a bőrzés, a mechanika korábban elöregszik és ez egy új orgonának sem válna javára. A belső pára a falakon csapódik ki (ami azért van, mert a miséken sokan vagyunk és beleheljük – de hála Istennek, hogy sokan lehetünk) és ez sem használ a hangszereknek.

Az akusztika a vasbeton szerkezetek ellenére tompa, a boltívek rendje és a mennyezet díszeként szolgáló faelemek miatt. Az orgona mély hangjainak kialakulására nincs tér, az ívek visszatükrözik a mély hangokat, a magas hangok élessége viszont átható.

A fém sípok többsége hangolhatatlan, a lágyabb hangzású fa sípsorok kisebbségben vannak. Az 50-es évek szűkös anyagi lehetőségei miatt a két orgonából összeszerkesztett hangszer különböző nyomásokon üzemeltetett régebben, az orgona hangképe felborult... A mélyebb hangok egy-egy hangszínen később szólalnak meg, mint a magasok, a manuálok késése a pedálművel együtt egyéb kihívásokat is jelent az orgonisták számára. Ahogy kérdezem a templomba járó híveket, ebből az összetett problémából semmit nem hallanak, még a főművön hiányzó hangok énekhanggal való kipótlása sem hallható sokak számára. Talán egy digitális új hangszer kevesebb hibával és költséggel üzemelne és az állandó tiszta hangolás méltóbb lenne a szentmise ünnepélyesebb tételéhez...

Mennyire vagy kritikus, ha más ül a hangszer mellett és te csak egyszerű hívőként veszel részt a szentmisén?

Balázs és Andris orgonán való játékaról természetesen nekem is van véleményem: mindenki előtt megemelem a kalapomat, hogy a még egyáltalán valamire való hangszínek közül tudnak olyan regisztereket összeválogatni, hogy az orgona tűrhető határon belüli hamissággal szóljon meg.

A hangszerjáték közben jelentkező hibák korrigálása szinte bravúros minden misén, bár ezt kevesen hallják meg, ha valamelyik manuálon a hangok nem szólnak, és ilyenkor kikerülnek az érintett hangnemeket. Templomunkban 3 orgonista játszik, ami már a bazilikák színvonalát súrolja, vagy már meg is haladta...

Csodálom mindannyiunk rajongását és a szent zene szolgálatát a frontvonalon!

Mi a véleményed a gitáros miséről? Mennyire érzed ezt a fajta zenei irányzatot a templom falai közé valónak?

A templomi gitáros énekek sincsenek annyira távol az egyéniségetől, valaha a Signum zenekarban magam is játszottam. A gitáros kórus szolgálata szerintem Budapest bármelyik templomában megállná a helyét, trombita, hegedű, fuvola, basszus gitár, zongora, dob mellett szolgálatuk a vásárnapi, hétköznapi és a nyári táborok alkalmával nélkülözhetetlen, hitet emelő, frissítő forrás.

Az egyházi zenén kívül mi az, amit szívesen hallgatsz, vagy magad is játszol?

Az egyházi zene mellett a jazz, funky, soul zenekari és zongora kísérete

szórakoztat, a klasszikus kamarazene örömmzenélése pedig igazi ritka csemege számomra... A hangfalak és azok akusztikai lehetőségei mellett a régi JVC vintage hifi érdekel, de hát mindenkinek kell valami hóbortosság...

Milyen a civil közösség, ahol dolgozol? Hogy éled meg ott katolikus mivoltodat?

A munkahelyemen, hála Istennek, szintén vallásos emberekkel vagyok körülvéve, akik szívesen veszik, ha adventi készülétként gyertyát gyújtunk, és együtt elénekeljük a Rorátét, szeretik az összes karácsonyi éneket és végig is éneklük velem.

A kántor a karzaton, kissé rejtve marad a szentmiséken. Legtöbben csak a hangját ismerik fel. Remélem, hogy soraimmal segíthettem abban, hogy megismerjék az embert is az orgonánál. Köszönöm szépen, András.

Kiss István

Őszi tekergés

*Szeptember közepén a vállalkozó kedvű családok egy hétvégére Pé-
liföldszentkeresztre költöztek, ahonnan két csapatra oszolva kerék-
páros, vagy gyalogtúra keretében tekeregtünk a Cserhát lankáin és
élveztük a koraőszi napsütést. Külön élményt jelentett szálláshe-
lyünk, a szalézi rendház atmoszférája, a családbarát látogatóköz-
pont hangulata, a borgácsban főtt pörkölt illata, a gyerekek
önfeledt kacagása és a felnőttek esti játékának vidámsága. Remél-
jük, ez az új kezdeményezés hagyományá válik a közösségünkben.*

Közös(s)égi találkozások

S/EST

Albertyfalván, 2023. november 11-én, szombaton, Szent Márton ünnepnapján ismét megrendezésre került az Espereskerületi Ifjúsági Est, az S/EST. Hasonlóan az elmúlt évhez, idén is sokan érkeztek a szomszédos plébániákról, a környező iskolákból és ifi közösségekből.

A program az este 6 órai szentmisével kezdődött. A kelenvölgyi-albertfalvi IV. Béla király cserkészcsapat, az Alfa ministráns csapat és az espereskerületi zenekar közösen szolgált a szentmisén. Felemelő érzés volt, hogy ennyien közösen lehattunk együtt. Ezt követően 7 órakor vette kezdetét a mulatság, közel 70 fő részvételével.

A program alatt lehetett Just Dance-elni, beszélgetni vagy éppen társasjátékozni, csocsózni és persze ismerkedni. Az est témájának az idei évben az univerzumot választottuk. A terem berendezése, díszítése ennek megfelelően csillogós, kék és fekete volt. A résztvevők is igyekeztek ennek megfelelő öltözkében megjelenni.

Szervezőként számomra a közös tánc felejthetetlen élmény volt, hiszen összekovácsolta a résztvevőket és tovább emelte az esemény amúgy is fergeteges hangulatát.

Gaál Bendegúz és Bauer Luca

Közös(s)égi találkozások

Katalin-bál

Második alkalommal került megrendezésre a tavaly újjáélesztett albertfalvi Katalin-bál.

Idén újdonság volt a minőségi svédasztalos hidegtálak, az elegáns díszítés és gasztronómiai magasságokba emelő borkostoló mellett a Spárga zenekar fergeteges élőzenéje.

Ahogy nyitóbeszédében Tandory Judit, a képviselőtestület világi elnöke is jelezte, a szórakozás és közösségépítés mellett a jótekonyságra is lehetőség nyílt, hiszen a rendezvény bevételeit a 2024-es plébániai táborok javára gyűjtöttük.

A belépődíj mellett a papi tombola valamint élményfotók megvételével támogathatták a résztvevők a nemes célt.

A résztvevő csaknem 130 ember nagyrésze az előkészületekben is részt vett, így téve még inkább sajátunkká az eseményt! A rengeteg segítő és koordinátor között külön köszönet Palásthy Julcsinak a dekorációért, Selmeczi Dórának és Bitsánszky Mártinak a profi háttérmunkáért, és ifi hittanosainak a pincérkedésért!

Jövőre találkozunk!

Miks Imre

Mikulás-várás

Hagyományos módon december 6-án, Szent Miklós püspök ünnepén énekes megemlékezést tartottak a kisgyermekes családok templomunkban, melyen váratlan (vagy nagyon is várt) módon megjelent maga a Mikulás! Az öreg püspök híréhez méltó módon most sem érkezett üres kézzel: minden gyereket megajándékozott egy mosolygós narancssal és egy-egy róla mintázott kegytárgy szobrocskával. Ezek a szobrok azonban nem a házi oltárok díszévé fognak válni, hiszen gyorsan elmúló anyagból: csokoládéból készültek. Az ünnepelést most is belengte a gyerekek várakozásteli izgalma, ami évről évre, újra és újra olyan kedvessé és családiassá teszi ezt az alkalmat. Az esemény hangulatát próbálja érzékeltetni képriportunk.

Közös(s)égi találkozások

Életem lelki gyakorlata!

Adventi ifjúsági lelki nap

Advent második szombatján tartottunk lelkinapot az ifjúsági hittan résztvevőivel. Kocsis Tamás görögkatolikus atya volt a vendégünk. A lelkinap a közösségi házban kezdődött tanúságtételekkel, majd gyalogosan átzarándokolva a kelenvölgyi plébániára görögkatolikus szertartás keretében szentmisén vettünk részt ugyancsak tanúságtételekkel megerősítve. A közösségi házba visszatérve agapé keretében zártuk a napot.

Szimpla extravaganciának tűnhet az esemény, pedig a hitünk is, Isten is

ennyire sokszínű. Konyhateológia lenne minden elhangzott tanúságtétel, ha nem személyes hitből szóltak volna; bazári látványosság lenne a spatuláról áldoztatás, és a szentélyben ülve, a főoltár felé fordulva tartott gyertyafényes szentmise, ha nem indított volna minket figyelő csendre Isten gyengéd jelenléte, és nem ebben a kegyelmi lázban hagytuk volna el a plébániát.

Advent nem lehet a várakozás ideje, hiszen Isten itt van, él, jelen van!

Ő viszont várakozhat ránk...

Labundy Dávid

90-en együtt

Ritkán adódik olyan alkalom, hogy egy szentmisén 90 ministráns együtt szolgáljon. Hát még mi csoda élmény lehet közöttük lenni! Az Árpád-házi Szent Margit-templom (közismertebb nevén a Lehel téri templom) felszentelésének 90-edik évfordulója alkalmából tartottak egy ilyen nagy formátumú ünnepi szentmisét, melyen a 90 ministráns között a mi csapatunk idősebb tagjai is ott voltak.

Bár az albertfalvi templom a szívünk közepe, mégis fontosnak tartjuk, hogy olyan élményeket is biztosítsunk ministránsainknak, ahol találkozhatnak más egyházközségek életével, ahol átélhetik, milyen jó sokan együtt ugyanazon a rendezvényen, ugyanabban a szolgálatban részt venni.

Szeretnénk átadni nekik azt az élményt, hogy mindnyájan egy nagyobb közösséghez, a magyar egyházhoz és a világegyházhoz is tartozunk, és hogy akik ebben a közösségben vannak, azok mind testvéreink. Azt is szeretnénk megmutatni nekik, hogy egy miénktől eltérő keresztény közösségben is ugyanaz az Isten működik, az ő arcát láthatjuk meg ott is.

Szwarczkopf Bálint
ministráns vezető

Lányok liturgikus szolgálata

Advent első vasárnapjától kezdődően felélesztettük azt a korábbi albertfalvi hagyományt, hogy a szentmise liturgikus szolgálataiban lányok is közreműködnek. Bár a ruhájuk hasonló a ministránsokéhoz, a két szolgálat mégis különböző. Míg a ministránsok, akik Albertfalván továbbra is csak fiúk lehetnek, elsősorban az oltár körül segédkeznek a papnak és a diakónusnak, addig a lányok szolgálatai között a szentmise könyörgéseinek felolvasása, a kiscsengők kiosztása és az adományok összegyűjtése szerepel.

Ezt fejezi ki az is, ahol ülnek: a ministráns fiúk a szentélyben foglalnak helyet, a szolgáló lányok pedig a templomhajójában, az oltár előtt.

Nagy öröm volt látni már az első alkalommal a szolgálatban résztvevő lányok arcán azt a sugárzó örömet a szentmise után, ami tükrözte, hogy milyen felemelő érzés volt számukra a liturgiában való részvétel. Imádkozom azért, hogy ez az első lelkesedés megmaradjon bennük, hogy ezután is mindig ezzel a rácsodálkozással tudják átélni közvetlen közletről a szentmise titkát.

A lányok szolgálata nem csak az adventi időre szól, hanem karácsony után is folytatódik – kizárólag a vasárnapi 10 órai szentmiséken. Továbbra is várjuk azokat a tisztaságban élő iskolás, vagy idősebb lányokat (30 éves korig), akik érzik

magukban a hívást és példamutató szolgálattal szeretnének bekapcsolódni a liturgiába. A próbák továbbra is a szentmise előtt fél órával lesznek. Aki tehát szeretne részt venni, azt vasárnaponként 9:30-kor szeretettel várjuk a templomban.

Schwarczkopf Orsolya

Fű, fa, virág

A közösségi ház épületének tervezése magában foglalta a templomot és a házat körülvevő parkrészt, a templomkert rendezését is. Ennek kivitelezése hosszú folyamat. Egyik jelentős állomása volt az az emlékezetes tavaszi családi kertrendező nap, amikor a Bükköny utcára kijövő járdarész is elkészült. Most egy újabb fázis következett. A tavaszinál kisebb, de nagyon lelkes csapat gyűlt össze ezen a szép őszi napon.

A plébánia saját forrásait az Újbuda Önkormányzata „Zöld Sziget” környezetszépítő pályázati támogatásával egészítette ki. A Kenderes utca felé eső oldalra egy konténer termőföldet hozattunk. Szerencsére akadt olyan segítő, aki a kis erőgéppel szé-

pen elterítette a nagy kupac földet és nem kellett ehhez egy lapátos brigádot toborozni. Ide nagy területen fűmagot vetettünk. Reméljük, hogy nyáron lesz elegendő dolga itt a fűkaszának is. A közösségi ház közvetlen környezetébe kisebb-nagyobb évelő és örökzöld dísznövényeket telepítettünk. Megtisztítottuk a területet a sérült, korhadt növénymaradékoktól. Új fák kerültek kiültetésre a templom mindkét oldalán.

Böjte Csaba a háború borzalmaira keresztény módon válaszolva, idén októberben 300 tő rózsát ültetett el híveivel együtt a határhoz közeli Székelyhídon. Mi a templomkertbe csak egy BÉKE RÓZSÁT (*Peace teahibrid*) ültettünk. Jöjjetek, keressétek meg ezt a rózsát!

Időről időre mondjatok el egy imát itt azokért, akik egy értelmetlen háború elszenvedői!

Az őszi kertszépítés egy igen szép családi eseménnyel zárult. Templomunk régi gondnoka, Dr. Petrekovics Perjés András egy saját nevelésű facsemetét adományozott a közösségnek. Éppen a születésnapját ünnepelte azon a szombati napon, amikor a fát elhozta három unokája kíséretében. A fiatalok nagyapjuk utasításai szerint kiásták a fának a gödröt és szakszerűen el is ültették azt. Talán nehéz lett volna ennél szebb ajándékot adni a büszke nagyapának.

Kedves Testvérek! Nagyon szükséges, hogy magunkénak érezzük a templomot és a közösségi házat. De legalább ennyire fontos, hogy magunkénak érezzük azok környezetét is. Óvjuk, védjük a kertet, vigyázzunk rá közösen! Akinek módja és lehetősége van, nyugodtan besegíthet a munkákba. Egész évben akad kerti munka bőven. Lehet fűvet nyírni, levelet söpörni, szemetet szedni, az ideoi télen még havat is kell lapátolni. A munkákra jelentkezni a plébánia irodájában tudtok.

Kiss István

Kép: Vatican Media

Együtt

Ferenc pápa a taizéi közösség kezdeményezésére a püspöki szinódus közgyűlése előtt imavirrasztást vezetett a Szent Péter téren, ami a „Together” (Együtt) nevet kapta. Az imádság 18 ezer résztvevője között volt több ezer fiatal is a világ különböző pontjáról, akik azért zárandokoltak el Rómába, hogy a pápával együtt kérjék a Szentlélek segítségét a szinodális tanácskozáshoz. Egyikük elményeiről olvashattok ebben a cikkben.

A bencés fenntartású iskolák diákjai egy vatikáni zárandoklaton vehettek részt ősszel. Az utazás apropója a szeptember 30-án, szombaton este a Szent Péter téren megrendezett „Together” (Együtt) elnevezésű ökumenikus imaest volt, melynek keretében Ferenc pápa 18 és 30 év közötti fiatalokkal és más vallási vezetőikkel együtt imádkozott, énekelt. A program a lateráni bazilikában

kezdődött taizéi énekekkel, majd kétórás séta vette kezdetét főutakon és a Tevere partján.

A helyszínen az énekek mellett tanúságtételek is elhangoztak. Ferenc pápa homíliájában a csend fontosságát emelte ki, mivel a Szentlélek által így kapunk válaszokat a kérdéseinkre. Az egyházfő kihangsúlyozta az ima fontosságát, hiszen a kereszténység egy-ége ebből fakad.

Pénteken és vasárnap Fülöp testvér, bencés szerzetes vezetésével körbejártuk Róma nevezetességeinek egy részét. Jártunk a Pantheonnál, a Spanyol lépcsőnél, a Colosseumnál és a Forum Romanumnál is. Kajtor Domonkos jezsuita szerzetes (a *Szent Ignác Musical* megálmodója) az Il Gesú-templomban vezetett minket körbe. Szent Ignác megmaradt erekllyeit is láthattuk, illetve a rend múltjával is ismerkedhettünk.

Vasárnap, az Aventinus dombján épült Sant'Anselmo-templomban (a bencések római központjában) vetünk részt egy magyar nyelven tartott szentmisén, ezzel zártuk a kirándulást. Az utazás öt napja alatt megismerhettük egymást, a többi bencés tagintézményt, illetve azok diákjait. Élményekkel gazdagodva térhettünk haza hétfő délután.

Köszönjük ezt a különleges lehetőséget!

Gaál Bendegúz
12.b, Szent Benedek Gimnázium

Egy emlékezetes és lelkesítő tanári kirándulás

Október közepén az Albertfalvi Don Bosco Katolikus Általános Iskola és Óvoda nevelő testülete Medjugorje zárandokhelyén járt. A nagyszabású utazás az iskola 30. évfordulójának alkalmára lett tervezve, azonban a covid járvány okozta nehézségek miatt át kellett tenni a kirándulás időpontját, illetve idén sikeresen elnyertünk egy pályázatot.

Távollétünk első napját utazással töltöttük, estére Bosznia-Hercegovina fővárosába, Szarajevóba érkeztünk meg. Elfoglaltuk szállásunkat, amely a kirándulás három napjára adott otthont számunkra.

A főváros természeti, kulturális és kulináris különlegességeivel a következő napon ismerkedhettünk meg közelebbről.

Reggel első utunk a remény alagútjához vezetett, ahol a helyi idegenvezető részletesen mesélt saját és családjá tapasztalatairól a városukban zajló háborúról. Az előadás zárásaként végigmehettünk magunk is az alagút egy restaurált szakaszán.

Utunkat a város szívébe haladva folytattuk. A városnézés előtt lehetőségünk nyílt a méltán híres Szent József Katolikus Iskolaközpontba ellátogatni, ahol nagy szeretettel fogadtak bennünket. A kulturális sokszínűség az iskola mindennapjait körbeöleli. A helyiek szerint az iskolában megvalósuló pozitív, elfogadó légkör mintázza a városban élő nemzetiségek és vallási csoportok összhangját.

Szarajevó városának felfedezésére különböző megoldásokat választot-

tunk. A helyi mecset megtekintése után többen a bazári hangulatban merültünk el a piacon alkudozva, néhányan lanovkával felülről csodálták meg a várost. Az építészeti stílusok számos formájának megjelenése mellett a vallási központok sokszínűsége okozott számunkra igazán nagy meglepetést. Az utcákon sétálva szinte lépésenként más és más vallási felekezet imahelye tárult elénk.

Másnap Medjugorjébe, Szűz Mária jelenésének helyére vezetett utunk. A buszút csodálatos tája, a hegyek és a Neretva folyó gyönyörű kanyargós látványa felkészített bennünket a lelki megnyugvásra. A természeti csodákat nézegetve szívünkben égi Édesanyánk imájával adtunk hálát. A Szent Jakab-templomban horvát

szentmisét hallgattunk meg. A templom mögötti Feltámadt Krisztus-szobornál tettük tiszteletünket, ahol a zarándokok kendőkkel érintik meg a szobor lábát, melynek térdéből szent folyadék folyik.

A Jelenések hegyére elcsendesült imáinkba burkolózva érkeztünk meg. Szűz Mária szobrához, a jelenés helyéhez göröngyös, sziklás út vezetett. Ez a nehéz terep, a tűző nap sugarai még elszántabbá tettek bennünket a találkozásra. A hegytetőn érezhető volt az elmondott imák ereje; a mediterrán környezet, az élénk táruló kilátás mind új, éltető energiával töltött fel bennünket.

Úgy gondolom, mindannyiunk számára meghatározó élmény volt Szűz Mária jelenéseinek helyén imádkozni,

elidőzni hosszabb-rövidebb ideig, több száz zarándokkal együtt.

A lelki feltöltődés után a Kravica-vízesés természeti csodáját szemlélhettük meg, a napot pedig Mostar városában láthattuk lenyugodni. Az Öreg Híd esti fényében, a múzezin

éneke, a véget nem érő bazársorok a kis óváros utcáin méltó befejezése volt kirándulásunk záró napjának.

Csodás napokat töltött együtt a tan-testület. Istennek legyen hála!

Farkas Johanna
(tanító)

KIRÁNDULÁSAINK

Képes beszámoló a 815. IV. Béla király cserkészcsapat őszi kirándulásairól

Október 14-én a **Csodaszarvas raj** tagjai Veszprémben részt vettek az Országos Cserkésznapon. Különleges élmény volt több ezer fiatalabb és idősebb cserkésszel találkozni, együtt tábortüezni, megtölteni a hazafelé jövő vonatot. Cserkészeink „játsszótereztek” kiscserkészekkel, többen meglátogatták a Vadonlakó cserkészeket és részt vettek az esti táncbálon is. A Gepárd őrs sátorállításban versenyzett.

Október 28-án csapatkirándulást tartottunk a szülőkkel. Ezen a napfényes szombaton összesen nagyjából 100-an indultak útnak a Hármashatár-hegyre. Sokat sétáltak, együtt ebédeltek, megemlékeztek az október 23-ai hősökéről és rajvezetőink a csapat sorfala előtt megkapták megbízatásukat. Kicsik és nagyok együtt kirándultak.

Cserkészélet

November 19-én rajkirándulások voltak. A **Csaba királyfi raj**, akik nem ijedtek meg a hidegtől és egy kis sétától, Esztergomba indult. Először szentmisére mentek, ahol több vicces kalandjuk is volt. Majd a Kis-Strázsa-hegyi kilátónál rengeteget játszottak és nevettek. A vonathoz való visszaindulás előtt még egy játszótérre is betértek, úgyhogy összességében nagyon jól érezték magukat.

A legkisebbek, a **Csillagösvény raj** tagjai Kamaraerdőbe mentek. Az albertfalvi 10-es mise után együtt indult útnak a kis csapat, nagyon jó hangulatban. A kirándulás során sok-sok játék előkerült, amiben mindenki lelkesen részt vett. A hideg ellenére is jól sikerült, és elményekkel telve értek haza.

Csapatunk legidősebbjeinek, a **Csodaszarvas** rajnak a portyája november 25-26-án volt.

***Hamada Gabriella**
csapatparancsnok helyettes*

Az AKTK őszi hírei

Elég mozgalmas őszi áll mögöttünk. Szent Mihály napján szokásos módon átadtuk az Albert Herceg Díjat Ágh Józsefnek, templomunk gondnokának. A későbbi pozitív visszajelzésekből derült csak ki, mennyire egyezett a választmányi tagok döntése a hívek véleményével.

Sikeresen részt vettünk a búcsúhoz kapcsolódó családi nap megszervezésében és csekély módon még anyagiilag is támogatni tudtuk a rendezvényt. Új elemként jelent meg a programban a házi asztalitenisz bajnokság, ami igen nagy sikert aratott. Elvitathatatlan érdemei voltak a szervezésben és a több kategóriában több tucat mérkőzés lebonyolításában Dauner Lőrincnek. Nagyon köszönjük a közösség nevében az aktivitását.

Évek óta közös megemlékezéseket szervezünk az Albertfalvi Lokálpatrióta Egyesülettel. Az idén sem volt ez másképpen. Így került sor október első vasárnapján, a búcsúhoz kapcsolódva Mahunka Imre és felesége emlékművénél a koszorúzásra. Ezután az Mahunka család tagjaiért imádkoztunk a szentmisén. Az '56-os forradalom évfordulója előtt pedig a forradalom albertfalvi áldozatai előtt tisztelegtünk a régi temetőnél lévő emlékoszlopnál.

Az ünnepségen szinte már hagyomány, hogy Kellner Dénes saját versét szavalja el. A koszorúzás előtt az Albertfalvi Don Bosco Katolikus Általános Iskola felsős diákjai adtak színvonalas műsort, hála Simor Ágnes tagtársunk szervezésének.

Az őszi szünetben egy csapat gyerekekkel vonultunk ki a Budapesti Állat- és Növénykertbe, ahol egy egész napos vidám kreatív sétán vehettünk részt. Azokat a szorgoskező apróságokat és szüleiket leptük meg egy-egy jutalomjeggyel, akik az áprilisi kerttaka-

rításban, vagy az őszi kertrendezésben vettek tevékenyen részt. A környezettudatosságra szoktató programot Újbuda Önkormányzata támogatása segítségével valósíthatta meg az AKTK. Köszönjük mindenkinek a részvételt.

Kísérjenek bennünket továbbra is figyelemmel Facebookon, a hirdetésekben, és szívesen vesszük, ha feliratkoznak az AKTK Stúdió YouTube csatornájára is, amit az alábbi QR-kóddal elérhető webhelyen tudnak megtekinteni.

Kiss István
az AKTK elnöke

AKTK Stúdió

Egy hiánypótló mű gyerekeknek

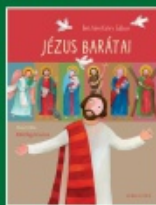
Aki ismeri és megszerette Bethlenfalvi Gábor Kállai Nagy Krisztina kedves és szerethető rajzaival készült Jézus barátai, Magyar szentek élete, A keresztény Európa szentjei és a Szent életű magyarok a viharos XX. században című könyveit, az nagy örömmel fogja kezébe venni az új, hiánypótló, Egyházi ünnepeink című műüket.

Az új kötet 34 ünnepet mutat be röviden a katolikus egyház életéből; a legfontosabbakat, a Magyarországon népszerűeket és a gyerekek számára is érdekesekeket. Mindegyik ünnepéről rövid – kisiskolások számára is érthető – ismertetőt közöl, valamint az ünnephez kapcsolódó kis érdekességeket (helyszínekről, személyekről, szertartásokról, szokásokról) és természetesen sok színes illusztrációt.

Különlegesség, hogy a könyv témája most még közelebb tud kerülni a gyerekekhez, mert megjelent két új színező füzet is, az **Egyházi ünnepeink színező**, ami a könyvben található rajzokból tartalmaz 24-et kiszínezhető változatban, néhány soros magyarázatokkal, és a szintén 24 oldalas **Adventi színező**, mely Jézus születésének történetét követi végig. Ezek akár a nagyobb óvodás gyerekek számára is lehetőséget adnak az ünnepek lényegével való ismerkedésre. Az új könyv és a színező füzetek az ismert egyházi könyvesboltok és a Pozsonyi Pagony könyvesbolt mellett kedvezményes áron megvásárolhatóak közvetlenül a szerzőktől is, akár dedikált változatban! Kallai Nagy Krisztinát az alábbi címen kereshetik meg az érdeklődők: krisztina@kallainagy.hu.

(További információk: szentjeink.blog.hu
www.kallainagy.hu)

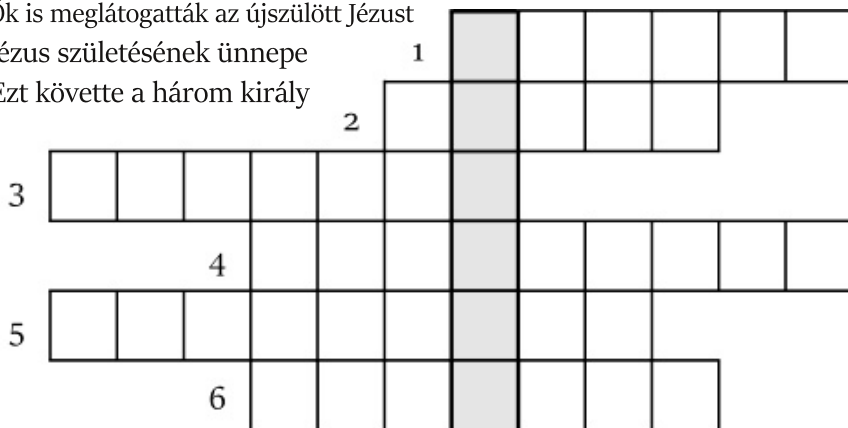

KÖNYVEK és SZÍNEZŐK a szentek életéről: a formájukban és tartalmukban is értékes kötetek megközelíthetővé teszik a gyerekek számára is az Egyház kiemelkedő személyiségeit. Az olvasmányos történetek és a szívderítő illusztrációk jó beszélgetések alapjai lehetnek gyermekes családok körében, hittanórákon.

1. Jézus nevelőapjának neve
2. Így hívják Jézus édesanyját
3. Jézus születésekor ő volt a helytartó
4. Ők is meglátogatták az újszülött Jézust
5. Jézus születésének ünnepe
6. Ezt követte a három király

Tudod-e,

hogy a karácsonyi idő alatt eljöhetsz a templomba, a jászolban fekvő Jézushoz?
Látogasd meg, és ajándékozd meg őt születése alkalmából!
Vajon minek örülne Jézus?

**Ha pásztor lennél vagy bölcs,
kétezer évvel ezelőtt élnél,
vajon mit tennél, mondd csak, mit tennél,
a jászolhoz ugye eljönnél?**

**Ha pásztor lennél vagy bölcs,
követnéd-e azt a csillagot,
vagy mondjuk hinnél-e annak az angyalnak,
aki meglátogatott?**

**Gyere el a jászolhoz még ma éjjel!
Találkoznod kell Isten szeme fényével!
Ne keress itt pompát, gazdagságot,
keresd azt, ki megváltja világot!**

(Pintér Béla dalszövege)

Ha kíváncsi vagy a dalra, kérd meg a szüleidet, hogy hallgassátok meg együtt!

Plébániánk programjai

Szentmisék

hétfő	7.00
kedd	7.00
szerda	18.00
csütörtök	18.00
péntek	7.00
szombat	18.00
vasárnap	7.30; 10.00; 18.00

Szentségimádás a templomban

hétfőtől csütörtökig 7.30 - 18.00
péntek 7.30 - 20.00
minden hónap első vasárnap 17.00 - 18.00

Gyóntatás

hétfő	7.30-tól
péntek	7.30-tól és 16.30 - 17.30

Ovis hittan

szerdánként 16.30 - 17.00 a közösségi házban

Elsőáldozásra készülők hittanja

csütörtökönként 16.30 - 17.30 a közösségi házban

Bérmálkozásra készülők hittanja (14 éves kortól)

minden hónap 2. és 4. péntekén 16.30 - 18.00 a plébánián / közösségi házban

Ifjúsági hittan (8-10. osztály és 11. osztály - egyetemista korig)

szerdánként 19.00 - 21.00 a közösségi házban

Felnőtt ifi hittan (25 év felett)

keddenként 20:00 - 21:30 a közösségi házban

Felnőtt hittan

minden hónap 2. és 4. hétfőjén 19.00-tól a közösségi házban

Házaspárok hittanja

minden hónap 1. péntekén 20.30 - 22.00 a közösségi házban

Katekumenek hittanja

minden hónap 1. és 3. csütörtökén 19.00 - 20.30 a közösségi házban

Ministráns foglalkozás

kéthetente szombaton 10.00 - 11.30 a sekrestyében

Plébániai oratórium

(játékos foglalkozás általános iskolásoknak)

minden páros hét szombatján 9.30 - 12.00 a közösségi házban

Szent Anna közösség (60+ éveseknek)

minden páratlan hét kedden 16.00 - 18.00 a közösségi házban

Apaklub (szentségi életet élő férjeknek, apáknak)

keddenként 19.30 - 22.00 a közösségi házban

Exodus férfiközösség találkozója

szerdánként 21.00 - 22.00 a közösségi házban

Babás, kisgyermekes szentségimádás

csütörtökönként 10.00 - 11.00 a templomban

Baba-mama kör

péntekenként 9.00 - 11.00 a közösségi házban

Programjaink

Családos szentségimádás

minden hónap 2. péntekén 18.00 - 19.00 a templomban

Karizmatikus közösség nyitott összejövele imaszolgálat

minden hónap 3. csütörtökén 19.30-tól a közösségi házban

Karizmatikus közösség szentségimádása a papi hivatásokért

minden hónap első péntekén 19.00 - 20.00 a templomban

Dicsőítő szentségimádás (az Új Szív Község nyitott alkalma)

minden hónap első keddjén 19.00-tól a templomban

Szent Mónika Község találkozója

minden hónap első hétfőjén 18.30 - 20.00 a közösségi házban

Közösségek szentmiséje

minden hónap első csütörtökén 18.00-tól a templomban, utána agapé,
beszélgetés a közösségi házban

Gitáros kórus

plébániánk honlapján a *Hirdetések/Esemény naptár* menüpontban
meghirdetett vasárnapokon 8.30-tól próba a közösségi házban, utána éneklés a
10.00 órai szentmisén

Klasszikus kórus próbák

szerdánként 19.00 - 21.00 a közösségi házban

Asszonytorna (tartásjavító, kondicionáló, zsírégető mélyizomtorna)

szerdánként 19.30 - 20.30 a közösségi házban

Karitás élelmiszerosztás

péntekenként 7.40 - 8.00 a templomkertben

Az időpontok tájékoztató jellegűek, változás lehetséges. Kérjük, hogy figyeljétek a szentmisék végén a hirdetéseket, melyek felkerülnek plébániánk honlapjára is: www.albertfalviplebania.hu

Isten dicsőségét hirdetik az egek,
kezének művéről vall a mennybolt.
A nappalok ezt zengik egymásnak,
erre oktatja éj az éjszakát.

Nem olyan hang ez, nem olyan beszéd,
hogy meg ne értenéd szavát.
Minden földre elhat szózatuk,
a földkerekség végéig eljut igéjük.

(Zsolt 19,2-5)

*Erősítsétek meg az elernyedő kezeket,
és a roskadozó térdeket szilárdítsátok meg!
Mondjátok a csüggedt szívűeknek:
„Bátorság! Ne féljete!k!
Nézzétek, eljön Istenetek(...).
Maga az Isten jön el,
hogy szabadulást hozzon nektek.”*

(Iz 35, 3-4)

